

[Viggo Starcke.]

at liberaliseringstanken var så betydningsfuld for Europa, at vi tog det med i helheden.

Jeg ved ikke, hvor meget det ærede medlem hr. H. C. Hansen ved om hysteri. Jeg kender en lille smule til patienter, som lider heraf, og det er vist ikke værdt, at vi kommer til at diskutere det nærmere. Derimod vil jeg gerne sige, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen må være forsigtig med at forveksle begejstring med hysteri. De store fremskridt i folkenes liv sker kun ved, at der er nogle mennesker, som er begejstrede for en ting, og entusiasme er ikke det samme som hysteri.

I sin omtale af den diskussionsmetode, jeg anvender, var det kun almindeligheder, som det ærede medlem udslyngede. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen: Er det ikke sådan, at frihed er en rettighed, når den ikke krænker andre menneskers lige så berettigede frihed, eller mener det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at han skal bestemme, hvor stor andre menneskers frihed skal være, og engang imellem udtitrere en lille dråbe frihed, når det passer ham?

Det var ikke et ganske værdigt svar, jeg fik af den højtærede finansminister, da han konkluderede i, at retsforbundet ikke selv havde nogen klar stilling. Jeg vil gerne opfriske den højtærede ministers hukommelse ved at henvise til vor meget klare stilling den 18. september, dengang devalueringen fandt sted, hvor vi klart tilkendegav, at det, vi ønskede, var en frigørelse af erhvervslivet og en frigivelse af kronen. Det første forslag, vi overrakte regeringen, indeholdt kravet om forhandlinger med nationalbanken om en fri valutahandel. I det andet forslag, som var beregnet som en forhandlingsskitse, fandtes det også som vort kardinalpunkt, ligesom vi erklærede os villige til at drøfte de synspunkter, andre fremførte. Jeg tror, at den højtærede finansminister i hvert fald er ganske enig med mig i, at under sådanne forhandlinger er der dog mulighed for indenfor en større helhed at drøfte detalier.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Det var først ved det ærede medlem hr. H. C. Hansens sidste bemærkning, at jeg blev erindret om, at der er landstingsvalg i meget nær fremtid, men jeg kan altså bedyre, at mine udtalelser havde intet med den situation at gøre.

Jeg skal på givne foranledning sige, at jeg selvfølgelig ikke har noget imod, at det ærede medlem pådutter regeringspar-

tierne så megen saglighed, som han kan finde på. Det takker jeg for.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke mener, at det, jeg sagde før, var lidt uværdigt. Det eneste, jeg sagde, var, at såvidt jeg kunne skønne, var retsforbundets stilling til en revaluering ikke afklaret. Jeg gad vide, om noget medlem af det høje ting har fundet et afklaret svar i det ærede medlems sidste udtalelse om dette spørgsmål, for jeg har det ikke. Jeg ved stadig ikke, om retsforbundet i dag er tilhænger af en revaluering, eller om det ikke er det.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Det er ikke min hensigt at optage det høje tings tid ved en polemik om det ærede medlem hr. Aksel Larsens bemærkninger, men for at det ikke skal blive misbrugt, er det dog nødvendigt for mig at bemærke, at det ærede medlems fremsigelse af sin politiske trosbekendelse med hensyn til forholdene i de folkedemokratiske lande naturligvis ikke på nogen måde ændrer kendsgerningerne.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Det har man altså for sin venlighed! En tak til regeringspartierne for deres saglighed bliver hos finansministeren til, at jeg pådutter regeringen saglighed... (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Ordet „pådutter“ var et citat af det ærede medlem, det vil komme til at stå i fortrykket imorgen!)... Det er kedeligt, hvis det var tilfældet. Jeg erindrer ikke, at jeg brugte det udtryk, men det kan jo godt være, ellers må den højtærede minister have hørt forkert. Det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg har ikke forstået det ærede medlem hr. Viggo Starckes spørgsmål om, hvorvidt jeg skulle fordele friheden i små portioner, og jeg har heller ikke forstået hans udtalelse om, at friheden er en rettighed. Jeg ved ikke, hvor det ærede medlem vil hen med den slags almindeligheder. Det må det ærede medlem selv have en dybere mening med, går jeg ud fra.

Det ærede medlem bad mig om ikke at forveksle hysteri med entusiasme og begejstring, og det ærede medlem hentydede til sit særlige kendskab på dette område — jeg forstår, det var rent lægeligt. Jeg har meget tilovers for entusiasme og for begejstring, men jeg har meget lidt tilovers for den tillærte entusiasme og den hysteriske begejstring, der lader fornuften ude af betragtning, og den har det ærede medlems parti en meget nær forbindelse med.